

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Kraft

Citation: Hjortø, Knud: "Kraft", i Hjortø, Knud: *Kraft*, 1902, s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_02-shoot-idm140289727205056/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Kraft

»Tror De?»

»Hade De måske indtryk af, at De interesserede ham? Men derfor kan De naturligvis godt omgås ham, det gør jo ikke så meget med den dannelse, han mangler, og så kan De gå og tale hver om sit, eller De kan få lov til at høre på, at han laver os sølle stakler til en eneste litterær plukfisk; men De må alligevel ikke glemme Deres venner, frøken Julie, for vi er dog altid mennesker; så meget blir der i alt fald tilbage af os, selv om hr. Stendal maler vore bøger på papirmøllen.«

»Jeg glemmer Dem heller ikke, men jeg synes nu godt om ham alligevel.«

»Han er også hel god, men han har den fikse ide, at vi skal smides ud af litteraturen; nå, herregud med det, men skal vi også jages ud af vore venners hjærter — —«

»Jeg forstår ikke alle de flertal, De bruger,« indvendte hun med et smil, der næsten ganske beroligede ham.

»Det vil sige i enkelttal, at jeg nødig vil miste min plads i Deres hjærte, men det går jo heller ikke så hårdt på?»

»Nej.«

»Og som sagt, de mislykkede bøger, man har lavet, det er jo det mindst vigtige af det, men vinder, der forstår en, og som man selv forstår — ikke sandt, vi ved jo nok, hvad vi mener?»

»Det gør vi vist nok. Stendal har heller ikke noget imod Dem personlig.«

Stendal igen, tænkte Levison og fnøs under sit smil, og man kan ikke få den fyr smidt ud, man